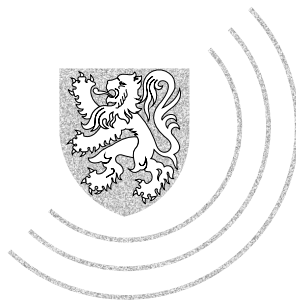

V L A A M S P A R L E M E N T

stuk **234** (2009-2010) – Nr. 20
ingediend op 16 december 2009 (2009-2010)

Ontwerp van decreet

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010

Amendementen

voorgesteld na indiening van het verslag

Stukken in het dossier:

- 234** (2009-2010)
- Nr. 1: Ontwerp van decreet + Addenda
 - Nrs. 2 en 3: Amendementen
 - Nr. 4: In eerste lezing door de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen aangenomen artikelen
 - Nr. 5: Amendementen
 - Nr. 6: Verslag van het Rekenhof
 - Nrs. 7 en 8: Amendementen
 - Nr. 9: Verslag namens de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme
 - Nr. 10: Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
 - Nr. 11: Verslag namens de Commissie voor Economie, Economisch Overheids-instrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie
 - Nr. 12: Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
 - Nr. 13: Verslag namens de Commissie voor Landbouw, Visserij en Platte-landsbeleid
 - Nr. 14: Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
 - Nr. 15: Verslag namens de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen
 - Nr. 16: Verslag namens de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken + Bijlagen
 - Nr. 17: Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid
 - Nr. 18: Verslag namens de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie
 - Nr. 19: Tekst aangenomen door de commissies

verzendcode: IED

AMENDEMENT Nr. 20

**voorgesteld door de heren Felix Strackx, Christian Verougstraete en Erik Tack
na indiening van het verslag**

Hoofdstuk IV. Fiscaliteit**In afdeling III – Successierechten een artikel 89/1 invoegen, dat luidt als volgt:**

“Art. 89/1. In het decreet van 7 juli 2006 houdende vrijstelling van successierechten ten voordele van de langstlevende partner voor de nettowaarde van de gezinswoning, worden in artikel 3, §2, na het vijfde lid een zesde en zevende lid ingevoegd, die luiden als volgt:

“In het geval de erflater op het ogenblik van het openvallen van de nalatenschap geen eigenaar is van een gezinswoning, dan wordt gelijkgeschakeld met gezinswoning: de woning die men reeds in eigendom heeft met als doel ze te betrekken als gezinswoning of de bouwgrond die men reeds in eigendom heeft met als doel er een gezinswoning op te bouwen en de constructies die men er reeds heeft opgetrokken met als doel ze in te richten als gezinswoning.

Wanneer de gezinswoning werd verkocht met als doel een andere woning te kopen of te (ver) bouwen als gezinswoning en dit doel werd bij het openvallen van de nalatenschap, minder dan twee jaar na de verkoop van de gezinswoning, nog niet gerealiseerd, dan wordt de vrijstelling van successierechten ten voordele van de langstlevende toegepast op de roerende goederen ten belope van de verkoopprijs van de gezinswoning.”.

VERANTWOORDING

Op 1 januari 2007 trad het decreet houdende vrijstelling van successierechten ten voordele van de langstlevende partner voor de nettowaarde van de gezinswoning in werking (*Parl. St.* VI. Parl., 2005-06, nr. 865/5). Hierdoor wordt de vrijstelling van successierechten ingevoerd voor één bepaalde categorie van personen: de gehuwden of samenwonenden die een gezinswoning bezitten, ongeacht de waarde ervan. Nalatenschappen met eenzelfde waarde worden dus verschillend belast naargelang hun samenstelling. Wie geen gezinswoning bezit, betaalt successierechten op de volledige nalatenschap. Naarmate het gewicht van de gezinswoning in de nalatenschap groter is, betaalt de overblijvende partner minder successierechten.

De achilleshiel van dit decreet is het begrip ‘gezinswoning’. Onder gezinswoning wordt voor de toepassing van dit decreet verstaan: de gezamenlijke hoofdverblijfplaats van de erflater en zijn overlevende echtgenoot of samenwonende. Een uittreksel uit het bevolkingsregister houdt een weerlegbaar vermoeden in van de samenwoning. Als gezinswoning wordt eveneens in aanmerking genomen: de laatste gezinswoning van de echtgenoten of samenwonenden als aan hun samenwonen een einde is gekomen, hetzij door de feitelijke scheiding van de echtgenoten of van de personen die overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel Vbis, van het Burgerlijk Wetboek samenwonen, hetzij door een geval van overmacht dat tot op het ogenblik van het overlijden heeft voortgeduurd, hetzij door de verplaatsing van de hoofdverblijfplaats van één van de of van beide betrokkenen naar een rust- of verzorgingsinstelling, of een serviceflatgebouw of een woningcomplex met dienstverlening.

Het is dus duidelijk dat, behoudens enkele uitzonderingen, enkel de woning waarin men gedomicilieerd is, in aanmerking kan genomen worden als gezinswoning. De vrijstelling van successierechten geldt dus niet voor koppels die bezig zijn een huis te bouwen of te verbouwen, maar er nog niet in wonen omdat het nog niet klaar is. Zij betalen de volle pot. De vrijstelling geldt al evenmin voor koppels die wel een woning bezitten, maar omwille van beroepsredenen ergens anders moeten wonen, zoals bijvoorbeeld militairen. Ook zij betalen de volle pot. In de ogen van de indieners zijn dit tekortkomingen aan het decreet die weliswaar een klein aantal mensen treft, maar wel op een zeer pijnlijke manier. Met de toevoeging van een nieuw lid beogen de indieners de omschrijving van het begrip ‘gezinswoning’ in de oorspronkelijke tekst van het decreet te verfijnen.

Een andere situatie die zich soms voordoet is dat mensen hun gezinswoning verkopen om over financiële middelen te kunnen beschikken om een andere gezinswoning aan te kopen of te bouwen. Wanneer één van de partners overlijdt tussen het ogenblik van de verkoop van de oude gezinswoning en de aankoop of bouw van

de nieuwe, bevat de nalatenschap geen gezinswoning, maar enkel roerende goederen. Het zou onrechtvaardig zijn successierechten te heffen op deze roerende goederen, die voortgekomen zijn uit de verkoop van de gezinswoning. Om een voldoende oorzakelijk verband te leggen tussen de verkoop van de oude gezinswoning en de aankoop of bouw van de nieuwe, wordt een termijn gehanteerd van maximum twee jaar, wat overeenkomt met de termijn voor de meeneembaarheid van de registratierechten.

AMENDEMENT Nr. 21

**voorgesteld door de heren Felix Strackx, Christian Verougstraete en Erik Tack
na indiening van het verslag**

Hoofdstuk IV. Fiscaliteit

Een nieuwe afdeling VII/1, bestaande uit een artikel 93/1, invoegen, die luidt als volgt:

“Afdeling VIII/1. Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten

Art. 93/1. In artikel 61/3, tweede lid, van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten, wordt de zin “Aanvullende rechten die voor om het even welke reden op een aankoop werden geheven zijn eveneens van de verrekening uitgesloten.” aangevuld met de woorden: “, met uitzondering van de aanvullende rechten die werden geheven wegens het niet-naleven van de voorwaarden zoals gesteld in artikel 60 van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten.”.

In artikel 212bis, tweede lid, van hetzelfde wetboek wordt de zin “Aanvullende rechten die voor om het even welke reden op een aankoop werden geheven zijn eveneens van de teruggave uitgesloten.” aangevuld met de woorden: “met uitzondering van de aanvullende rechten die werden geheven wegens het niet-naleven van de voorwaarden zoals gesteld in artikel 60 van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten.”.

VERANTWOORDING

Het bekomen van de vermindering van registratierechten tot 5% (het zogenaamde klein beschrijf) is onderworpen aan een aantal voorwaarden die moeten vervuld zijn op het ogenblik van de aankoop. Zo mag o.a. het kadastraal inkomen van de woning niet hoger zijn dan 750 euro. Ook na de aankoop moet de koper aan een aantal voorwaarden voldoen en gedurende een zekere tijd blijven voldoen.

Deze zijn vervat in artikel 60 van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten, dat stelt: “Het voordeel van de in artikel 53, 1°, bedoelde vermindering blijft alleen dan behouden zo de verkrijger, zijn echtgenoot of zijn afstammelingen zelf de landeigendom uitbaten. Die uitbating dient aangevangen binnen een termijn van vijf jaar ingaande op de datum van de akte van verkrijging en ten minste drie jaar zonder onderbreking voortgezet. Het voordeel van de in artikel 53, 2°, bedoelde vermindering blijft alleen dan behouden zo de verkrijger of zijn echtgenoot ingeschreven is in het bevolkingsregister of in het vreemdelingenregister op het adres van het verkregen onroerend goed. Deze inschrijving moet geschieden binnen een termijn van drie jaar te rekenen van de datum van de authentieke akte van verkrijging en ten minste drie jaar zonder onderbreking behouden blijven. Evenwel blijft de verlaging verkregen zo niet-nakoming van die voorwaarden het gevolg is van overmacht.”.

Uit het antwoord van de minister op een vraag om uitleg hieromtrent, blijkt dat deze domiciliëring voor samenwoners een individuele verplichting is, in tegenstelling tot gehuwden waar slechts één van beide echtgenoten aan de voorwaarde moet voldoen. Wanneer de eigenaar van een onder het stelsel van het klein beschrijf aangekochte woning, zijn domiciliëring op het adres van de woning beëindigt voor de termijn van drie jaar ononderbroken bewoning voorbij is en zich niet kan beroepen op overmacht, zal hij dus 5% registratierechten (vermeerderd met een boete en de intresten) moeten bijbetalen. De indieners van dit amendement betwisten dit niet: de koper was immers op het ogenblik van de aankoop perfect op de hoogte van deze voorwaarde.

Het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005 sloot deze aanvullende registratierechten echter ook uit van de meeneembaarheid. Dit lijkt de indieners van dit amendement overdreven. Er bestaan immers tal van redenen waarom eigenaars, weliswaar zonder zich op overmacht te kunnen beroepen, maar toch volledig te goeder trouw, niet aan de voorwaarde van domiciliëring kunnen voldoen of blijven voldoen. Zij worden daarvoor voldoende beboet. Het is nergens voor nodig deze mensen twee maal te bestraffen door deze aanvullende rechten ook nog uit te sluiten van de meeneembaarheid. Tenslotte gaat het hier over 5% van de prijs van een woning, dus over een groot bedrag, wat niet in verhouding staat tot het 'ontbreken' van enkele maanden of weken domiciliëring.

Met dit amendement wordt voorgesteld de meeneembaarheid toch te behouden voor deze categorie. Gezien het beperkt aantal gevallen, zal de impact op de begroting zeer beperkt zijn.

■